

[Boligministeren.]

forhold til statsborgere i EF-landene og selskaber med hjemsted i disse lande, når ejendommen agtes anvendt til et erhverv, som er omfattet af EF's etableringsdirektiver.

Ved lov nr. 267 af 7. juni 1972 om sommerhuse og camping m. v. er der nu givet regler om erhvervsmæssig udnyttelse af sommerhuse.

De centrale bestemmelser i loven er, at der, med nogle få modifikationer, kræves særlig tilladelse fra boligministeriet til erhvervsmæssig udleje af sommerhuse, til udleje af sommerhusgrunde og til erhvervsmæssig udleje af arealer til camping. For selskaber, institutioner og foreninger kræves altid tilladelse, hvad enten de udlejer eller stiller til rådighed uden vederlag. I sidstnævnte tilfælde kræves tillige tilladelse til erhvervelse af ejendomme til formålet.

Lovens hovedformål er at skabe kontrol med den øgede efterspørgsel efter jord med henblik på erhvervsmæssig udnyttelse til rekreative formål, som måtte forventes bl. a. som følge af Danmarks tiltrædelse af De europæiske Fællesskaber.

Forudsætningen for, at beskyttelsen bliver effektiv, er, at sommerhusloven administreres restriktivt, og det vil derfor blive boligministeriets praksis.

Den stramme praksis vil dog naturligvis ikke føre til, at udlejning af sommerhuse helt ophører. Således betragtes privatpersoners udlejning af 1 eller 2 sommerhuse ikke som erhvervsmæssig og kræver derfor ikke tilladelse efter sommerhusloven. Da der ikke er tale om erhvervsmæssig udnyttelse, skal privatpersoner, som ikke er bosat i Danmark eller tidligere har haft bopæl i Danmark i mindst 5 år, have tilladelse efter 1959-loven for at kunne købe et eller to sommerhuse, og justitsministeriet vil opretholde den hidtidige restriktive administration af denne lov.

Endvidere vil fortsættelsen af erhvervsmæssig udlejning påbegyndt før den 9. februar 1972 — som kræver tilladelse efter sommerhusloven — blive tilladt, idet tilladelse efter loven skal gives, såfremt ansøgning var fremsendt inden 31. december 1972.

I overgangssager, dvs. sager, hvor der inden lovens ikrafttræden var foretaget ud-

leje af sommerhuse eller foretaget investering med henblik på erhvervsmæssig udlejning, vil der i vidt omfang blive givet tilladelse efter en konkret bedømmelse i hvert enkelt tilfælde.

Bortset fra de nævnte tilfælde vil der normalt ikke blive givet tilladelse til erhvervsmæssig udlejning. Dette vil gælde både danske og udenlandske statsborgere og firmaer.

Drejer det sig derimod om ikke-erhvervsmæssig udlejning, vil foreninger og sammenslutninger som f. eks. sportsklubber, ungdomsorganisationer og personaleforeninger normalt få tilladelse. Det samme gælder firmaer, der ønsker at udleje et mindre antal huse til deres personale. Har foreningen eller firmaet hjemsted i udlandet, kræves der tilladelse efter 1959-loven til køb af de pågældende ejendomme, idet formålet med erhvervlsen i disse tilfælde ikke i sig selv er erhvervsmæssigt.

Som det vil ses, har jeg anset det for påkrævet at anlægge en stram kurs. Jeg er klar over, at praksis måske vil virke hård over for nogle sommerhusejere, men jeg mener, at det er uomgængelig nødvendigt, hvis vi vil bevare kontrollen med de rekreative områder.

Af *Valbak* til socialministeren (12. februar 1973):

„Hvornår agter ministeren at fremsætte lovforslag om en omstillingsydelse?“

(Spm. nr. 141).

Begrundelse.

I foråret 1972 drøftede folketinget et forslag til folketingsbeslutning om indførelse af en omstillingsydelse. Forslaget mødte velvilje fra alle sider ved 1. behandling, herunder fra socialministeren, der dog ønskede at afvente resultatet af socialreformkommissionens overvejelser. Disse overvejelser ville på den givne anledning blive fremskyn- det og forventedes afsluttet inden sommerferien 1972.

Det nedsatte folketingsudvalg udtaler i sin beretning dateret 22. september 1972, at udvalget er bekendt med, at der nu foreligger en skitse, som følger de hovedlinier, hvorom der ved forhandlingen i folketinget den 3. marts 1972 var bred enighed. Folke-